

vil jeg sige, at saadant indlader jeg mig ikke paa. Jeg har læst Forslaget igennem ud fra den Forudsætning, at der stod 2 500 Kr., og har ikke været opmærksom paa, at der stod 2 000 Kr., og dermed tror jeg denne Sag maa være færdig.

Det ærede Medlem gjorde, saa vidt jeg forstod, ingen Indvending imod den Formueskat, der er lagt paa Selskaber, det gjorde derimod det ærede Medlem, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, uden dog efter min Mening at anføre nogen Begrundelse. Det, der er sket, er, at Aktieselskaber her i Landet under Krigen har forøget deres Formuer i allerhøjeste Grad. Vel er det saaledes efter nuværende Lov, at der ikke opkræves Skat af Aktieselskabers Formue. Jeg er ogsaa klar over, at det er en Dobbeltbeskatning, en tredobbelt Beskatning vil det ærede Medlem sige; men den Beskatning, her foreslaas, er overordentlig ringe, det er jo ikke Beløb, som er noget at tale om for disse Selskaber, som er blevet rige under Krigen, og jeg synes heller ikke, det ærede Medlem anførte andet, end at det vilde han ikke være med til. Det gaar imidlertid ikke an, thi det er sikkert mange Penge her er kommet ind, og deraf maa Statskassen have sin Part. Det ærede Medlem kan heller ikke sige, at han ikke vil gaa med til denne Beskatning uden at anvise, hvorfra Pengene ellers skal komme.

Jeg kommer saa til det store Spørgsmaal om Formueforøgelse godtgjort ved Salg. Der er sket dette, at baade Partiet Venstre, maaske noget svagere, og det konservative Folkeparti, i høj Grad, er gaaet imod. Jeg vil dog ikke endnu opgive Haabet om at kunne omvende begge Partier til en Affattelse af disse Bestemmelser, som alle kan være tjente med. Jeg skal ikke særlig efter det ærede Medlem fra Fredensborgs (Moesgaard-Kjeldsen) Udtalelse om dette Spørgsmaal dvæle ved den Agitation, der er gaaet i Forvejen, imod Formueforøgelsesskatten. Jeg skal heller ikke paa nogen Maade følge det ærede Medlem, der taler paa det konservative Folkepartis Vegne, i at drage Personer frem. Det ærede Medlem syntes kun i Begyndelsen at have en vis — Sømmelighedsfølelse er maaske lidt stærkt i parlamentarisk Henseende — men alligevel en vis Sømmelighedsfølelse overfor det i Debatten at inddrage Personer, som ikke er i Stand til at forsvare sig mod de Angreb, der rettes. Vi har altid under parlamentariske Debatter fulgt det System, at vi ikke gjorde det, jeg skal i hvert Fald ikke

følge det ærede Medlem paa dette Omraade, men holde Personer udenfor.

Jeg skal holde mig til, at man fra mange Sider og ikke med Urette har ment, at en vis Formueforøgelse kunde nu beskattes. Jeg har staaet saaledes overfor Problemet, at det rent teknisk set var umuligt at gaa til en Formueforøgelsesskat, jeg har set, at et æret Medlem af Partiet Venstre, der er blevet knæsat som en Art genial Opfinder af nye Skatter, gjorde sig Sagen meget let. Han skrev i en Avisartikel: Formueforøgelsesskatten kan indføres, idet der af hver Formueforøgelse tages i Forhold til dens Størrelse 10—75 pCt. Manden gjorde sig imidlertid ikke den fjerneste Ulejlighed med at forklare, hvad der skulde forstaaes ved Formueforøgelse, han har neppe gjort sig synderlige Forestillinger om de skattetekniske Vanskeligheder i saa Henseende; han gik roligt op til, at der skulde tages i visse Tilfælde ikke mindre end $\frac{3}{4}$ af den konstaterede Formueforøgelse, og jeg saa, at Partiet Venstre var glad ved den geniale Idé — det ærede Medlem fra Æbeltoft har ikke udtalt sig om den, den Anerkendelse skal jeg gerne give dette ærede Medlem, at han har ikke været saa langt ude. Jeg har ogsaa set, at det haardt bebrejdedes den nuværende Finansminister, at han ikke tog den Idé op, men det kunde jeg ikke gøre af den Grund, at det skatteteknisk set var umuligt, det var ikke gennemtænkt, hvorledes det skulde foregaa, om det skulde være den realiserede eller den ikke-realiserede Formueforøgelse, og hvorledes man overhovedet skulde fastslaa, hvor meget en Ejendel, som ikke var realiseret, var steget i Værdi; dette, som dog for Skattemyndighederne straks maatte være et stort Spørgsmaal, gik man naturligvis ikke ind paa.

Jeg gjorde saa det, som det ærede Medlem sagde — jeg anser det for en Kompliment —, at jeg huggede Knuden over. Jeg har altid troet, det var noget, man priste Alexander den Store for, at han huggede Knuden over; jeg vil aldeles ikke sammenligne mig med den berømte Monark, ikke paa nogen Maade, men hvis jeg virkelig havde hugget Knuden over, kan jeg ikke indse, at jeg havde gjort mig skyldig i noget, man kunde bebrejde mig, eller i noget, som ikke var forstandigt. Jeg søgte altsaa at løse Spørgsmaalet ad en fremkommelig Vej, nemlig den, at visse Formueforøgelser, der havde fundet Sted i indeværende Skatteaar ved Salg af paa-gældendes Ejendele, skulde betragtes som Indtægt; derved vil der i Virkeligheden